

ge. Ved skattereformen af 1987 blev det bestemt, at rentefradrag skulle have samme værdi for alle skatteydere, således at fradragene ikke formindskede den skattepligtige indkomst svarende til skatteprocenten af indtægten. Ved skatteomlægningen i forbindelse med skattereformen af 1993 blev rentefradragsretten yderligere begrænset. I forbindelse med den sidste skattereform skete begrænsningen med den kompensation, at boligejerne ved at omlægge deres lån kunne nedsætte deres boligudgifter. Det er det, man snart kan se enden på. Det vil sige, at regeringen tager sig betalt to gange.

Skatteministeren har tidligere påpeget, at de stigende ejendomspriser er et klart tegn på, at boligernes situation er forbedret.

Det er naturligvis noget vrøvl. De boligejere, der ikke skal sælge deres hus (og det er det markante flertal), kan jo ikke leve af denne papirvurdering. De skal tværtimod betale mere i lejeværdi og flere ejendomsskatter. Og de boligejere, der vil sælge, skal bagefter ud at købe ny bolig – en bolig, der også er steget pga. vurderingen. Den sikre vinder er altså de offentlige kasser.

Derfor er den offentlige ejendomsvurdering og stigningerne i den udtryk for en pengegalop, som bestemt ikke forbedrer den almindelige boligejers situation, tværtimod.

Skatteministeren har også været fremme med påstande om, at regeringen har holdt sine løfter, og at udhulingen i rentefradraget modsvares af nedsættelserne i lejeværdien. Det er direkte usandt.

I forbindelse med skattereformen sagde regeringen, at hvis boligejerne blev stillet dårligere end tilsvarende lejere, så kunne de blot benytte den lave rente til at omlægge deres lån og derved få lavere boligudgifter. Det gjorde langt de fleste boligejere for ikke at komme ud af skatthereformen med et negativt resultat. Og det er lige præcis den låneomlægning, som boligejerne dengang foretog, der i dag er hovedårsagen til de stigende ejendomspriser. Det betyder, at lejeværdi og ejendomsskatter får endnu en tak opad.

Skatteministeren har tidligere sagt, at lejeværdien er en fornuftig skat, og at den afspejler, at afkastet i kapital i et sammenhængende skattesystem skal beskattes, uanset om det er fremkommet i form af rede penge eller som naturalier.

Nu skal Fremskridtspartiet ikke give skatteministeren gode ideer, dem har han rigeligt af i forvejen. Men hvis der skal være konsekvens i den tankegang, hvorfor skal der så ikke også betales skat af at eje campingvogn, lystbåd, malerier, ægte tæpper eller kunstgenstande?

Tanken kan synes absurd, og det er den også. Den er nemlig lige så absurd som det, at man betaler skat af at få lov at benytte sin egen bolig.

Regeringen er nødt til at forholde sig til, at boliger i dag sælges pga. ydelser i højere grad end på grund af tilfældigt ansatte offentlige vurderinger, som i realiteten ikke er andet end et skattegrundlag. Derfor burde regeringen også være ærlig nok til at ændre ordene offentlig vurdering til skattetakst. Det er det, den er, og det er det, den altid har været. Når nu boligejerne skal betale mere i lejeværdi og flere ejendomsskatter, betyder det, at man stjæler den kompensation, man gav dem. Det er løftebrud, fordi det offentlige tager pengene hjem to gange.

Den procentuelle lejeværdi er derfor en misundelighedsskat, som indførtes under »Det røde Kabinet«. S og SF fandt ud af, at her var et nyt skatteobjekt, man ikke havde udnyttet, og ved hjælp af politisk propaganda fik man gjort alle landets husejere til en slags småkapitalister og ligusterfascister.

Kendsgerningerne er naturligvis anderledes. Boligejerne er ganske almindelige mennesker, der ofte med ganske store omkostninger har valgt at klare deres eget boligbehov i stedet for at blive serviceret med boligstøtte i milliardklassen og støtte til alverdens sociale boligbyggerier. Boligejerne skulle hellere præmieres i stedet for at blive jaget som fredløst vildt af enhver skatteminister, som har ondt i statskassen.

Allerede i 1974 vedtog et stort flertal i Folketinget ved en dagsorden (boligforliget 1974), at lejeværdien skulle aftrappes over en årrække. Det modsatte er sket. Efter Fremskridtspartiets mening skal lejeværdien afskaffes. Derfor har Fremskridtspartiet fremsat dette forslag i Folketinget om, at lejeværdibeskatning af egen bolig aftrappes over fem år. Hvis regeringen har problemer med at finde besparelser for de fremover reducerede indtægter, hjælper Fremskridtspartiet yderst gerne regeringen med at påpege unødvendige offentlige udgifter.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den foreslåede ændring indebærer, at den almindelige lejeværdisats på 2,0 pct., den progressive lejeværdisats (beløbsgrænse i 1996: 1.534.800 kr.) på 6,0 pct. og lejeværdisatsen for fritidsboliger på 2,5 pct. aftrappes over 5 år fra 1996 til år 2000, hvor lejeværdien er helt afskaffet.